

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

08/07. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

A Bíróság C-278/05. sz. ügyben hozott ítélete

Carol Marilyn Robins és társai kontra Secretary of State for Work and Pensions

A MUNKÁLTATÓ FIZETÉSKÉPTELENSÉGE ESETÉN A KIEGÉSZÍTŐ ELLÁTÓRENDSZEREK ALAPJÁN ÖREGSÉGI ELLÁTÁSOKRA VONATKOZÓ JOGOSULTSÁGOKAT NEM KÖTELESEK MAGUK A TAGÁLLAMOK FINANSZÍROZNI

E jogosultságok védelmének a brit rendszer által biztosított szintje azonban nem elégséges.

A munkáltató fizetése képtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló irányelv¹ szerint a tagállamok többek között biztosítják, hogy a vállalati kiegészítő ellátórendszerek alapján az öregségi ellátásra vonatkozó már megszerzett vagy jövőbeli jogosultságok tekintetében megteszik a szükséges intézkedéseket a munkavállalók és az egykori munkavállalók érdekeinek védelmében a munkáltató fizetése képtelensége esetén.

Carol Marilyn Robins és 835 más felperes az ASW Limited társaság korábbi munkavállalói, amely társaság ellen a 2003 áprilisában felszámolási eljárás indult. A felperesek az ASW által finanszírozott, utolsó fizetésen alapuló nyugdíjrendszerek tagjai voltak.

A nyugdíjrendszerek 2002 júliusában fejezték be tevékenységüket és felszámolás alatt állnak. A nyugdíjrendszerek biztosításmatematikusaik értékelései szerint a vagyon nem elegendő a tagok összességének járó valamennyi ellátás fedezésére, ebből következően csökkennek a nem nyugdíjasok ellátásai.

Az Egyesült Királyságban hatályban lévő szabályozás szerint a felperesek nem fogják megkapni a nekik járó teljes ellátást. A felperesek közül ketten ezen ellátásoknak mindössze 20, illetőleg 49 %-át fogják megkapni.

Mivel úgy vélték, hogy a brit jogszabály nem biztosítja számukra az irányelvben előírt védelmet, az alapügy felperesei kártérítési keresetet indítottak az Egyesült Királyság Kormánya ellen az elszenvedett kár megtérítése iránt. Az ügyben eljáró High Court három kérdést terjesztett előzetes döntéshozatalra az Európai Közösség Bírósága elé; az első kérdés arra vonatkozik, hogy

¹ A munkáltató fizetése képtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv (HL L 283., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 217. o.).

a tagállamok kötelesek-e maguk finanszírozni az öregségi ellátásokra való jogosultságokat, és hogy ennek a finanszírozásnak teljesnek kell-e lennie, a második kérdés a brit jogszabálynak az irányelvvvel való összhangjára vonatkozik, a harmadik kérdés pedig a tagállam felelősségére az irányelv helytelen átültetése esetén.

Az ellátásokra való jogosultságoknak a tagállamok általi finanszírozása

A Bíróság megállapítja, hogy az irányelv **nem írja elő a tagállamok számára, hogy saját maguk finanszírozzák az öregségi ellátásokra való jogosultságokat.** Az irányelv megfogalmazása, mivel általánosságban kijelenti, hogy a tagállamok „megteszik a szükséges intézkedéseket” mérlegelési jogkört enged a tagállamoknak az e védelem megvalósítása érdekében elfogadandó mechanizmus tekintetében. A tagállam a hatóságok általi finanszírozás helyett előírhat tehát például biztosítási kötelezettséget a munkáltató terhére, vagy előírhatja egy garanciaintézet létrehozását, amely intézet finanszírozásának részletes szabályait a tagállam határozza meg.

Ezenfelül a Bíróság úgy véli, hogy **az irányelvet nem lehet úgy értelmezni, hogy az a szóban forgó jogosultságok teljes garanciáját írja elő.** Mivel általánosságban az érintett személyek „érdekeinek védelméhez” szükséges intézkedések elfogadásának előírására korlátozódik, az irányelv – a védelem szintjének meghatározása tekintetében – **széles mérlegelési jogkört ruház a tagállamokra, amely kizárja a teljes garancia kötelezettségét.**

A brit jogszabály összhangja az irányelvvvel

A Bíróság rámutat, hogy 2004-ben az Egyesült Királyság által közölt szám adatok szerint a nyugdíjrendszerek tagjai közül 65 000 szenvedett több mint 20 %-os veszteséget a várt ellátásokhoz képest, és közülük körülbelül 35 000 szenvedett az említett ellátások 50 %-át meghaladó veszteséget.

Még ha az irányelv egyetlen rendelkezése sem tartalmaz a legalacsonyabb védelmi szint megállapítását lehetővé tévő szempontokat, egy olyan rendszer, amely bizonyos körülmények között azt eredményezheti, hogy az ellátási garancia az igényelhető jogosultságok 20 vagy 49 %-ára, azaz e jogosultságok kevesebb mint 50 %-ára korlátozódik, nem tekinthető megfelelőnek az irányelvben használt „védelem” kifejezés meghatározásának. **A közösségi joggal tehát nincs összhangban a brit rendszerhez hasonló védelmi rendszer.**

A tagállam felelőssége a helytelen átültetés esetén

A Bíróság szerint a kifejezések általános jellegére és a tagállamokra ruházott széles mérlegelési jogkörre tekintettel a tagállamnak e rendelkezés helytelen átültetése miatti felelőssége a mérlegelési jogköre korlátainak e tagállam általi nyilvánvaló és súlyos megsértésének megállapításától függ.

Annak megállapítása érdekében, hogy ez a feltétel teljesült-e, a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie az ügyre jellemző összes körülményt. A jelen ügyben ezek a körülmények magukban foglalják többek között az irányelv egyértelműségének és pontosságának hiányát az előírt védelmi szint esetében, és az irányelv tagállamok általi átültetéséről szóló, 1995-ös bizottsági jelentést, amelyben a Bizottság a következő megállapításra jutott: „Úgy tűnik, hogy az [Egyesült Királyság által elfogadott] különböző szabályok megfelelnek az [irányelv] követelményeinek”, ami megerősíthette az Egyesült Királyságot az irányelv átültetésére vonatkozó álláspontjában.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: BG, ES, CS, DE, EN, FR, IT, HU, PL, RO, SK

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=C-278/05>

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Az ítélethirdetésen készített felvételek az Európai Bizottság Sajtó és Tájékoztatási

Főigazgatósága által működtetett EbS "Europe by Satellite"-on érhetők el.

L-2920 Luxembourg, Tel: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

vagy B-1049 Bruxelles, Tel: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956